

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 2T/90/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211010284
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Rudolf Novotný
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2211010284.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudcom Mgr. Rudolfom Novotným v trestnej veci obž. Z. K. B. K., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2018, takto

rozhodol:

obž. Z. K. - H.. XX.XX.XXXX N. M. K., R. C. Z. H. X. Č.. XXX, X. M. K.,

obž. Q. K. - H.. XX.XX.XXXX N. M. K., R. C. Z. H. X. Č.. XXX, X. M.Á. K.,

sú vinní podľa obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, sp. zn. XPv/XXX/X9 zo dňa 26.04.2011, na skutkovom základe, že

v mesiaci február roku 2009 v presne nezistenom čase, na presne nezistenom mieste v meste M. K., vyhľadával poškodeného Q. E., H.. XX.XX.XXXX, hrozbou násillia ho nútil, aby zaplatil každý mesiac 50,- €, pričom sa mu vyhrážal, že keď nebude platiť zlikviduje jeho rodinu ako aj jeho, následne sa vyhrážal synovi poškodeného Q. E., že unesie a zabije aj druhého syna poškodeného H. H., čo u poškodeného vyvolalo obavu o svoj život, rodinu a majetok,

teda

- spoločným konaním iného hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konali,

čím spáchali

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

Za to sa odsudzujú Z. K. a Q. K.:

Podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona s použitím §§ 38 odsek 2 Tr. zákona, každý k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona sa trest podmienene odkladá a podľa § 50 odsek 1 Tr. zákona sa určuje skúšobná dva v trvaní 3 rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. por., obžalovaný Q. K., Z. K. sú povinní zaplatiť pošk. Q. E.Q. H.. XX.XX.XXXX, C. M. K., O. L. XXX/X titulom náhrady škody vo výške 200,- eur a to spoločne a nerozdielne.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Dunajská Streda pod č. XPv XXX/XX dňa 28.04.2011 podal obžalobu na Z. K. a Q. K. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obž. Z. K. spáchanie uvedeného skutku popiera, uviedol, že skutok sa nestal, je to všetko len výmysel poškodeného Q. E.. On nechodieval do Dunajskej Stredy na poštu, ani raz nežiadal peniaze od poškodeného ani od jeho družky, nikomu sa ani nevyhráždal.

Spoluobžalovaný Q. K. uviedol, že nikdy nemal žiaden konflikt s poškodeným, taktiež spáchanie skutku popieral, uviedol, že nechodieval do Dunajskej Stredy na poštu.

Poškodený Q. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku skutku dochádzalo pravidelne v mesiacoch február, marec, apríl a máj roku 2009, kedy jeho družka N. H. odovzdala obž. Z. K. mesačne sumu vo výške 50,- Eur, čo asi trikrát videl aj jeho syn ml. Q. E.. Ďalej poškodený uviedol, že on nikdy nebýval v Z. H. X., má tam však vybavené trvalé bydlisko. V januári 2009 náhodou sa stretol s obžalovanými pred krčmou Š. N. M. K. a tam mu povedal obž. Z. K., v spoločnosti spoluobvineného s Q. K.X., že musí im platiť zato, že mal vybavené trvalé bydlisko v Z. H. X.. Vyhráždal sa mu Z. K., že keď nebude platiť, unesie jeho mladšieho syna. Obž. Q. K. sa mu nevyhráždal, a ani nikdy predtým sa mu nevyhráždal.

Svedok Q. E. Z.. uviedol, že on bol dvakrát prítomný, keď jeho matka odovzdala peniaze obž. Z.N. K.. V oboch prípadoch bol prítomný aj obžalovaný aj Q. K., ktorý bol len šoférom, on sa nevyhráždal.

Svedkyňa N. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že raz jej povedal poškodený, že sa mu nebezpečne vyhráždal Z. K. s tým, že ak mu nebudú platiť, a to každý mesiac 50,- Eur, zabijú jej 9 ročného chlapca, H. H. a nato dala dvakrát obžalovanému Z. K. po 50,- Eur a dvakrát spoluobžalovanému Q. K. taktiež po 50,- Eur, keďže jej to odkázal pri týchto stretnutiach pred poštu v Dunajskej Strede obž. Z. K., ktorý sa aj jej viackrát nebezpečne životu vyhráždal, uviedla, že spoluobžalovaný Q. K. sa jej nikdy nevyhráždal.

Svedkyňa B. E. uviedla, že stal sa prípad, že keď sa vrátila N. H. z pošty okolo 9.00 hod, kričala na dvore za prítomnosti poškodeného, že musela dať obžalovaným 50,- Eur, a kým nebude dávať peniaze, zabijú jej syna, nevie však z akých dôvodov. Toto počula asi 3-4 krát. Ona priamo však nepočula, že by obžalovaný boli vyhráždali poškodenému, o všetkom sa dozvedela len od svojej dcéry, N. H..

Svedkyňa Z. H. uviedla, že obžalovaný Q. K. je jej bývalým druhom, a ona len od svojej matky, B. E. sa dozvedela, že obž. Z. K. vydieral N. H.. Spoluobžalovaný Q. K. jej povedal, že vozí obž. Z. K. do Dunajskej Stredy, ktorý vydieral jednu ženu.

Po týchto výpovediach Krajský súd v Trnave, uznesením zo dňa 31.10.2013 zrušil I. st. rozhodnutie a vrátil vec tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Citovaným rozsudkom totiž tunajší súd obžalovaného Z. K. podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona odsúdil k trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, pre výkon ktorého trestu ho zaradil do Ústavu n a výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na druhej strane spoluobž. Q. K. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede oslobodil, a to v zmysle § 285 písmeno c) Tr. poriadku.

Poukazujúc na takto vykonané dokazovanie, súd oboch obžalovaných spod obžaloby OP v Dunajskej Strede podľa § 285 písmeno a) Tr. poriadku, oslobodil.

V dôsledku odvolania okresnej prokuratúry však uznesením Krajský súd v Trnave dňa 11.05.2017 sp. zn. 6To/19/2017 podľa § 321 odsek 1 písmeno b) , písmeno c) Tr. poriadku zrušil I. st. rozhodnutie v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku, vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom pre vrátenie veci súdu na nové konanie a rozhodnutie bolo predovšetkým odstraňovanie rozporov vo výpovedi poškodeného Q. E., svedkyne N. H. B. Q. E. ml., ktorí počas prípravného konania, hlavne poškodený Q. E. a svedkyňa N. H.Z. usvedčovali oboch obžalovaných zo spáchania skutku. Súčasne N. H. v neskoršom štádiu trestného konania (počas

dokazovania na hlavnom pojednávaní) rovnako ako sv. Q. E. ml. tvrdili na rozdiel od predchádzajúcich výpovedí, že k vydieraniu malo dochádzať len zo strany obžalovaného Z. K.. Naopak obž. Q. K. sa na samotnom (vydieraní) spolupodieľať nemal, a tento len mal voziť obžalovaného Z. K.. Vzhľadom na tieto produkované rozpory vo výpovediach, okresný súd aktuálne doplňujúc dokazovanie na základe rozhodnutia odvolacieho súdu, vykonal aj konfrontácie medzi svedkyňou N. H. a obž. Q. K., poškodeným Q. E. a N. H., obžalovaným Q. K. a pošk. Q. E., z ktorých konfrontácií možno vyvodiť záver, že sa svedkyňa N. H. pridržiavala svojich výpovedí z prípravného konania, kde uvádzala, že k vydieraniu poškodeného malo prísť zo strany oboch obžalovaných, kedy z jej výpovedí je zrejmé, že peniaze mala platiť obom týmto (obžalovanému Z. Q. K. a Q. K.) vo viacerých prípadoch. Túto skutočnosť nepriamo potvrdzuje aj sv. Q. E. ml., ktorý však na rozdiel do výpovede svedkyne H. uvádza, že sa samotného vydierania mal dopúšťať len obžalovaný Z. K. a obž. Q. K. mal sedieť len v motorovom vozidle.

Z výpovedí svedkyne Z. H. je zistiteľné, že od B. E. sa dozvedela, že Z. K. vydieral N. H.. Samotný (spoluobžalovaný Q. K.) jej povedal, že vozí obžalovaného Z. K. do M. K., ktorý vydieral jednu ženu.

Svedkyňa B. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že keď sa vrátila N. H. z pošty, kričala na dvore, za prítomnosti poškodeného, že musela dať obžalovaným 50 eur a kým nebude dávať peniaze, zabijú jej syna, nevedela však uviesť z akých dôvodov. Toto počula 3-4 krát. To, že sa obžalovaní mali vyhrážať poškodenému, sa dozvedela od dcéry N. H..

Pri zohľadnení vyššie naznačených skutočností, spolu s vyhodnotením obsahu vykonaných konfrontácií súdom I. stupňa, súd ustálil skutkové závery tak, ako je vyššie uvedené.

Súd na hlavné pojednávania predvolával obžalovaných, poškodeného, avšak spoluobžalovaný Z. K. sa na hlavné pojednávania nedostavoval, podľa zistenia súdu, skrýva sa niekde v zahraničí, preto súd podľa § 358 Tr. por. pojednával ako proti ušlému a obž. Z. N. K. ustanovil za obhajcu pre toto konanie JUDr. Jozefa Cseha, ktorý na hlavnom pojednávaní žiadal obžalovaného Z. K. spod obžaloby oslobodiť. V prípade ak je súd iného názoru, navrhoval uložiť obžalovanému primeraný prevýchovný trest na slobode. K tomuto návrhu sa pripájal aj obhajca obž. Q. K., A. F. S..

Poškodený Q. E. žiadal pojednávať vo svojej neprítomnosti.

Súd z vypočutím strán v konaní, ako aj z pripojených listinných dôkazov zistil, že Z. K. a spoluobž. Q. K. so spoločným konaním iného hrozbou násillia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konal, čím spáchali zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Čo sa týka rozporuplnej výpovede poškodeného Q. E., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 23.03.2016 najprv vypovedal v rozpore so svojou skoršou výpoveďou z prípravného konania v prospech obžalovaného Q. K. v tom zmysle, že tento sa mu nemal vyhrážať a následne po poučení zo strany súdu uviedol, že sa mu vyhrážali obaja obžalovaní, avšak nakoľko je Q. K. známy jeho sestry, nechcel mu ublížiť, tak pôvodne vypovedal pred súdom nepravdivo v prospech obžalovaného Q. K.. Na pojednávaní daň 12.09.2012 boli vypočuté dve svedkyne a to konkrétne E. a Z. H. z ktorých výpovedí jednoznačne vyplýva, že ku skutku uvedenému v obžalobe podľa všetkého došlo. Svedkyňa B. E.Á. totiž potvrdila, že osobne počula, ako N. H. hovorila svojmu druhovi, t.j. poškodenému v tejto veci, že musí dávať obžalovaným po 50 eur. Taktiež potvrdila, že obaja obžalovaní v čase činu fetovali, z čoho možno vyvodiť motív ich konania a to potrebu financií na krytie ich závislosti. Uvedená svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný Z. K. jej mal v súvislosti s jej výpoveďou na pojednávaní vyhrážať prostredníctvom jej dcéry, snažiac sa tak odradiť túto svedkyňu od výpovede, o ktorej musel vedieť, že bude svedčiť v jeho neprospech. Z výpovede svedkyne Z. H. zase vyplýva, že sa jej obžalovaný Q. K. zveril, že vozí spoluobžalovaného Z. K. do M. K., kde vydiera jednu ženu. Výpoveď svedkyne Z. H. len potvrdzuje tvrdenie svedkyne N. H. o tom, že ju obaja obžalovaní čakali v M. K. pred pošťou, kde im dávala peniaze, pričom tieto dávala raz Z. K. a raz Q. K., ktorí sa teda na skutku v uvedenom v rozsudku spolupodieľali.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, je teda zrejmé, že skutok bol spáchaný obžalovanými, napriek tomu, že predmetnú trestnú činnosť obaja obžalovaní popierajú.

Obž. Z. K. z miesta svojho trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, v evidencii priestupkov má 4 záznamy. Z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol 4 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp.z. XT/XX/XXXX zo dňa 24.05.2016, kedy bol

odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky.

Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.11.2016.

Spoluobžalovaný Q. K. bol doteraz 3 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. XT/XXX/XXXX zo dňa 27.06.2012 v spojitosti s rozhodnutím Krajského súdu Trnava, sp. zn. XTo/XX/XX zo dňa 02.05.2013, keby bol odsúdený podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predmetný trest vykonal 15.09.2015.

Zo znaleckého posudku, Z.. F. E. B. Z.. A. C. zo dňa 03.04.2015 vyplýva, že obžalovaný Z. K. netrpí duševnou poruchou, ani chorobou, je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania. Obžalovaný nie je chorobne závislý na alkohole, ani iných návykových látkach. Zo psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, preto súdny znalci nenavrhovali žiadnu z foriem ochranného liečenia.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie pohnútku, na osoby páchatel'ov ich pomery a možnosť ich nápravy a dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaných možno dostatočne, účinne vplyvať čo i len uložením prevýchovného trestu na slobode, preto im za spáchaný prečin uložil trest odňatia slobody v trvaní každé 2 roky , výkon ktorých trestov im podmiennečne odložil každému v trvaní 3 rokov.

Zároveň súd podľa § 287 odsek 1 Tr. por., obžalovaných zaviazal k náhrade škody, aby zaplatili spoločne a nerozdielne pošk. Q. E. H.. XX.XX.XXXX, C. M.Á. K., O. L. XXX/X titulom náhrady škody vo výške 200,- eur.

Poučenie:

Proti možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.